

[Iver Poulsen.]

skulle behandle det forslag, vi havde udarbejdet og fremsat, men det kunne altså ikke tillades.

Jeg vil gerne lige nævne en undtagelse. Det er markedsudvalget, hvor regeringspartierne overlod os en suppleantplads, fordi regeringen erkendte, at det var komplet meningsløst og uforsvarligt, at 6 medlemmer af dette ting til sin tid skulle tage stilling til et så vigtigt spørgsmål som Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet, uden at vi havde fået de samme oplysninger, som det øvrige ting fik i markedsudvalget, oplysninger, som kredse uden for folketinget også havde fået. Det var en erkendelse, som vi var glade ved, og som vi takkede for, og som vi understregede var udslag af en efter vor opfattelse virkelig demokratisk tankegang.

Helt anderledes så man jo på det dengang fra venter og de konservatives side, hvor et stort jysk venstreblad jo boltrede sig grusomt i den forbrydelse, regeringspartierne havde begået ved at delegere den magt og myndighed, som regeringspartiernes vælgere havde givet regeringspartierne, over til et lille parti, nemlig de uafhængige. Det er jo en så alvorlig fordrejning af sandheden, at man slet ikke forstår, at et forholdsvist anset venstreblad vil skrive sådan noget, for sagen var nemlig den, at vi fik en suppleantplads, netop som vi foreslår, uden stemmeret og uden ret til at afgive betænkning, og uden at de partier, som gav os denne suppleantplads, delegerede noget af den magt og myndighed, vælgerne havde givet dem, over til os. Den slags fordrejninger tjener ikke det folkestyre, som vi alle sammen er enige om ikke må udhules og ikke må undergraves.

Vort forslag har været genstand for offentlig omtale, og det vil jeg gerne komme en lille smule ind på. Det var jo navnlig Berlingske Tidende, som beærede os med en omtale i en leder den 7. april, tror jeg det var; deri skriver Berlingske Tidende bl. a., at hvis man gennemfører vort forslag, skaber man mulighed for, at lovgivningsarbejdet kan saboteres af en observatør fra et mindretal i et udvalg. Når altså ikke sabotøren, men observatøren ikke har stemmeret og ikke har ret til at afgive betænkning, kan der ikke blive tale om nogen som helst

form for sabotage. Der kan blive tale om, at vedkommende observatør måske taler i 5, 10, 15 eller 20 minutter; det er den tid, hvormed et lovgivningsarbejde kan forsinkes, det er det højeste, der kan blive tale om, og „sabotage“, det er jo grebet lige ud af luften.

Så skriver Berlingske Tidende også noget om, at der kræves ikke megen fantasi for at hitte ud af, hvad resultatet vil blive, hvis vort forslag bliver gennemført: så kan vi mase os ind i et hvilket som helst udvalg bare ved at fremsætte et lovforslag. Den ærede formand for forretningsordensudvalget var jo inde på noget af det samme, og jeg ville også i den anledning have rørt ved det; men jeg ville ikke have rørt ved det, hvis det blot var Berlingske Tidende, der havde skrevet den slags forskruet snak. Men når så også et medlem af tinget, det ærede medlem hr. Helge Larsen, tilslutter sig det konservative synspunkt, når altså tanken er kommet herind i tinget, mener jeg i hvert fald, jeg er nødt til at røre en lille smule ved det.

Det ærede medlem hr. Helge Larsen skriver således i Jyllands-Posten for den 25. april i år — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„og tænker man de uafhængiges forslag igennem til de yderste konsekvenser, må man erkende, at der åbnes sluser for den vildeste fremsættelse af forslag af rent formel eller parademæssig art. Det behøver ikke engang at være en gruppe, der gør det. Hvert enkelt medlem af folketinget, som måtte ønske at komme ind i et udvalg, vil bare kunne fremsætte et formelt forslag for at komme ind, men et sådant forslag skal hele førstebehandlingsproceduren igennem. Det vil ikke effektivisere folketingets arbejde.“

At Berlingske Tidende har en vis forskruet tankegang om, hvad der foregår herinde, det kan jeg gå med til — men at et æret medlem kan sige, at man bare kan fremsætte et lovforslag, et lovforslag, som er sagligt underbygget og sagligt udarbejdet! Det er ikke noget, man bare udarbejder fra den ene dag til den anden, og hvis der virkelig er tale om, at et mindretal på den måde vil mase sig ind i et udvalg med et paradeforslag, så har folketinget jo i sin hånd at standse et sådant paradeforslag,